

TALE VED EEC-MÖTET

I FOLKETS HUS SÖNDAG 17. OKTOBER 1971

Kamerater, EEC-motstandere !

Den kamp vi i dag står midt oppe i, kan i løpet av de nærmeste uker og måneder gå mot et dramatisk høydepunkt!

Vårt folk skal avgjøre om Norge fortsatt skal være et fritt og uavhengig rike - eller om det skal bli medlem av EEC med de skjebnesvangre følger det innebærer.

Etter avslutningen av den 2. verdenskrig, etter avslutningen av den tyske okkupasjon av vårt land for 26 år siden, er kampen mot EEC - den mest avgjørende politiske begivenhet i vårt folks nyere historie.

Kampen står om folkets rett til å rå i sitt eget land, til suverent å bestemme over landets innen- og utenrikspolitikk slik et fritt og uavhengig folk skal.

Det står om det norske folk skal fortsette sin tilværelse som et kulturfolk, et folk som tar vare på sin kulturarv og som har vilje og evne til å forme sin egen framtid mellom andre frie og uavhengige folk.

Den kamp som ble ført til seier i 1945, patriotenes og martyrenes dyre ofre, skal ikke ha vært forgjeves!

Kamerater! I denne time er det nødvendig å gjøre det tindrende klart hvem som er våre fiender - det er nødvendig å skjelne skarpt mellom venn og fiende.

Våre venner er de hundretusener EEC-motstandere, det er det arbeidende folk i bygd og by, industriarbeidere, bønder og småbrukere, fiskere, funksjonærer og tjenestemenn, skoleungdom, studenter og soldat .

Våre fiender er i første rekke den norske monopolkapital som sammen med monopolene og finansfyrstene i EEC-statene søker å lenke Norge til EEC-kjerra.

Vi finner våre fiender i konsernenes direksjonsrom, i Industriforbundet, i Libertas, i Høyres Hus, i Stortinget og i regjeringsbygningen.

Men, kamerater, vi finner dem også i dette hus, i Landsorganisasjonens kontorer, i det faglige topp-byråkrati. Den faglige topp-ledelse i vårt land har sammensverget seg med storkapitalen og bruker sin maktstilling til å pasifisere og bedra medlemsmassene!

Alvoret og faren ved denne situasjon kan ikke undervurderes! Fagbevegelsens medlemsmasser må resolutt ta kampen opp mot folkets fiender, fjerne de tillitsmenn som så grovt sviker sin oppgave - og så gå i spissen i kampen mot EEC !

Den sosialdemokratiske regjering Bratteli, som nå forhandler med EEC om norsk medlemskap, representerer det hittil mest servile element som fra norsk side er EEC's motpart under forhandlingene.

Regjeringen Bratteli er villig til alt, men den frykter for motstanden i det norske folk.

EEC-monopolene presser hardt på, de skjelver av grådighet for å få tak i de enorme oljeforekomster på den norske kontinentalsokkel, de strekker sine klør ut mot vårt lands territorium - en ny form for okkupasjon er målet. EEC-statene er mer desperate enn noensinne. De står i fare for å bli blandet inn i en handelskrig med USA, de står midt oppe i en voldsom prisstigning, tallet på arbeidsløse stiger raskt, de står under konstant trussel om oljeboikott fra de oljeproduiserende land i Midt-Østen og Afrika.

Vårt folk står overfor en imperialistisk maktblokk som er desperat og som trenger Norge for å sikre seg sjøl.

Bak alt hykleriet om å utvide "felleskapet" står harde krav fra storindustrien på kontinentet - i første rekke fra Vest-Tyskland, vår tidligere okkupant, fordi den vest-tyske storindustri trenger vår olje, vårt marked, vårt territorium.

Den vest-tyske imperialisme arbeider målbevisst på å sikre seg herradømme over Norge. Økonomisk, politisk, militært arbeider de hektisk for å nå sitt mål.

Det er ikke utengrunn at de eldre av oss, unngående trekker sammenligninger med tiden før den tyske okkupasjon av Norge, til året 1939. Den intense tyske infiltrasjon i Norge før krigen var forløperen for Nazi-Tysklands okkupasjon av Norge i 1940. At vi da er særlig aktsomme når det gjelder de vest-tyske imperialisters spill akkurat i disse dagene, kan ingen be-
tenke oss.

I Arbeiderbladet for 8. oktober d.å. blir det med stort oppslag kunngjort at

"tyske enheter vil operere i havneområdene rundt Norge. Bundesmarine vil snart offentlig gjøre et nytt "konsept" som ble drøftet under forsvarsminister Helmut Schmidts besøk i Norge nylig."

Av oppslaget i Arbeiderbladet går det fram at den vest-tyske marine og det nye Luftwaffe sikter mot å overta forsvaret av Norge.

Kan vi etter dette være i tvil om hva som foregår - hva som er i emning?

Gårsdagens morgenutgave av Aftenposten slår i et oppslag på første side, over 6 spalter, fast at "Norge vil europeisk toppmøte - 10-landsmøte i mars/april for å trekke opp den videre integrasjon".

For igjen å sitere fra EEC-pressen:

"Bryssel, 15. oktober 1971: Opplegget for et møte mellom regjeringssjefene i de seks EEC-land og de fire medlemskandidater - Norge, Danmark, Eire og Storbritannia - blir nå forberedt i Fellesskapets ledelse. Det synes å være bred enighet i de aktuelle land om at et slikt toppmøte vil være nødvendig etter at utvidelsesforhandlingene er bragt i havn omkring årsskiftet, for å trekke opp veien mot en sterkere økonomisk og politisk integrasjon i Vest-Europa. En slik LO-maktskonferanse kan finne sted i mars/april 1972, tror man på EEC-kretser."

Og så heter det videre i kjempeoverskrifter at EEC er i tidsnød når det gjelder norsk landbruk!

Slik drives dette uhyggelige spill med vårt folks framtid! Uten at folket har fått anledning til å uttale seg, lenge før en eventuell folkeavstemming, skal Norge in fakto tre inn i EEC ved bl.a. å knyttes fast til en rekke EEC-organer, delta i ministerrådsmøter osv. Det norske folk skal så presenteres for fullbyrdede kjensgjerninger.

"Forlovelsespakten" med EEC kan være en realitet for en anner. Det imperialistiske EEC og dets lakeier her i landet, er desperate, de har hastverk.

På bakgrunn av den febrilske virksomhet som den norske storkapital og dets redskaper, den sosialdemokratiske regjering og LO's ledelse, utöver, er det av interesse å se hvordan LO's toppledelse har praktisert sine egne paroler fra sist vinter - om å vente og se - først når forhandlingsresultatet forelå, kunne en ta standpunkt til et eventuelt medlemskap. Inntil da fikk en dempe ned debatten, uttalte LO.

Men LO hadde tatt standpunkt, og i tida som siden er gått, har LO og Arbeiderpartiets ledelse drevet en intens kampanje for sitt pro EEC-syn. Innen LO's egen presse, t.d. i "Fri Fagbevegelse", drives det uhemmet EEC-propaganda. Det siste nummer av FF er nærmest "fylt til randen" av denne propaganda.

Til overmål har LO utnevnt sin egen "ambassadör" ved EEC - en byråsjef fra utenriksdepartementet - en innbitt EEC-tilhenger. Denne embetsmann fra UD er norsk fagbevegelses representant i Bryssel!

Slik bedrar LO-ledelsen fagbevegelsens medlemsmasser - lære og praksis er to vidt forskjellige ting.

Den informasjon som folket skal få om EEC skal LO-ledelsen og utenriksdepartementet være alene om å gi. Slik ser den "saklige og allsidige informasjon" ut?

Så å si hele dagspressen er pro EEC - NRK slipper bare unntaksvis EEC-motstandere til. Og sjölsagt aldri folk fra Arbeiderkomiteen! Men ellers maler NRK dagen lang med taler, intervjuer og kommunikeer fra EEC - ensrettingen i NRK er nærmest total.

Den aktuelle forhandlingssituasjon i Bryssel dreier seg om norsk landbruk. Og her er det ikke meget å hente fra Bryssel. De vilkår som norsk landbruk forespeiles er slik at Nationen av i går hevdet at forutsetningene for norsk tilslutning til EEC vakler.

For tiden er det heller dårlig med særvilkåra - det ser ut til at norsk jordbruk skal over på fattigkassa - det er almisser og sosial forsorg som bys de norske bønder.

Selv Aftenposten er betenkt. Men det er jo ikke Aftenposten for ingenting:

Avisa kan fortelle at det synes som om det er vilje til i Bryssel til å gi særlige vilkår som sikrer melkeproduksjonen i Norge - "en vurdering som nok også kan ha et sikkerhetspolitisk aspekt", sier Aftenposten.

Jeg vet at melk er sunn og nærende kost, men at melka hadde noe med landets sikkerhet å gjøre, visste jeg ikke.

Aftenposten driver sin egen private Gallup i EEC-saken, forsøker iherdig å få fram bedre Gallup-tall for sitt EEC-syn. Men alle anstrengelser til tross, det norske folk følger ikke opp Aftenpostens Gallup-ønsker. Et stort flertall av folket er motstandere av norsk medlemskap.

Aftenposten stiller ledende spørsmål og i en hypotetisk form - dersom Storbritannia og Danmark går med, hvordan da? Om Gallup da viser litt bedre resultat for Aftenposten, så endres intet ved det faktum at det norske folket er mot EEC - at et overveldende flertall av folket forlanger folkeavstemning i saken.

Aftenposten unngår behendig å stille folk spørsmål om hvordan en skal forholde seg om Norge og Sverige går hver sin vei - om Kjölen blir en isfront mellom de to land. Men når EEC-tilhengerne har det så travelt med å forsikre at vi er så avhengige av Storbritannias stilling til EEC - at vi er så avhengige av Storbritannia - at dette land er en garanti for våre interesser - ja, la oss da se hvordan Storbritannia har opptrådt i fiskerigrensespørsmålet under sine forhandlinger i Bryssel.

Den konservative regjering Heath har i sommer godtatt en britisk fiskerigrense av 6 nautiske mil. De engelske kystfiskere protesterer - dette er imot deres interesser.

Men herr Heath og hans toryer satser på den storkapitalistiske, britiske trålerflåte, som fisker i fremmede farvann, først og fremst ved Island og ved Norge.

Toryen Heath føler seg forvissat om at dersom Norge blir med i EEC, må Norge også godta en fiskerigrense av maksimum 6 nautiske mil.

Statsminister Heath kan da sende den britiske trålerflåte til Norge for å fiske på de banker som i dag er forbeholdt norske fiskere. Med andre ord: Det statsminister Heath egentlig gjør ved denne manöver, er å legge repet om halsen på den norske fisker og sier til ham at du skal betale Storbritannias fiskeripolitikk!

Det norske folk må være på vakt her - best å sende repet tilbake til mr. Heath og hans toryer med én gang!

Kamerater! En usedvanlig interessant og betydningsfull begivenhet har funnet sted i år:

Republikken Island har gjort vedtak om å utvide landets fiskerigrense fra 12 til 50 nautiske mil!

Situasjonen i dag er foruroligende for Islands folk. Ikke nok med at de utenlandske trålerflåter er utbygget enormt i de senere år, - hele fiskebestanden står i fare for å bli desimert av rovfisket. Trålerflåtene fra kontinentet og fra Sovjet Unionen soper rent langs Island. Det står om det islandske folks eksistens - uten fisken kan Island ikke eksistere som moderne stat.

I denne situasjon har vårt islandske broderfolk gått til det steg som er uunngåelig og livsnødvendig: Å utvide fiskerigrensen til 50 nautiske mil. Fra utlandet - Vest-Tyskland og Storbritannia - hører Island truende toner. Men Islands folk står fast på sitt vedtak.

Norges Fiskarlag har på sitt landsmøte i september d.å. støttet Islands vedtak.

Og Island trenger støtte. I dag skuer Islands folk over havet mot Norge - vil Norge gi oss sin støtte, spør islenderne.

Og vi, her fra møtet i kveld, vi støtter og hilser dere, islandske brødre og kamerater!

Kamerater!

Den farlige stilling vårt land er i, maner EEC-motstanderne til enhet og aktiv handling. Fienden søker å splitte EEC-motstanderne, dra dem inn i innbyrdes strid. Det er mektige krefter ute og går, vi må være på vakt. Ethvert forsøk på splittelse og på å så defaitisme må vises bestemt tilbake.

Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid har gjentatte ganger appellert til Folkebevegelsens ledelse om felles opptreden - ved demonstrasjoner og møter, men uten resultat. Jeg vil nytte denne anledning til å si fra om at Arbeiderkomiteen har ett mål for sin virksomhet - å kjempe mot norsk medlemskap i EEC.

Når Folkebevegelsen har det samme mål, må det være grunnlag for enhet i handling. Vi stiller bare krav om aktiv handling.

Når enkelte høyreledere i Folkebevegelsen går mot Arbeiderkomiteen og sår tvil om vårt arbeide og formål, er det en holdning som bare våre motstandere har interesse av.

I den tid som nå kommer, må vårt folk være beredt til å kjempe for landets frihet og uavhengighet. I kampen mot EEC må det utløses streiker og demonstrasjoner.

Men la det være sagt med en gang: vi er ikke eventyrere!

Politiske streiker mot EEC - er lovlige streiker

Politiske demonstrasjoner mot EEC - er lovlige demonstrasjoner.

Det er intet som skulle hindre oss i å bruke disse midler.

En annen sak er at våre motstandere kan gjøre streikene og demonstrasjonene ulovlige. Men da har de avskaffet de grunnleggende rettigheter vårt folk har i dag. Våre motstandere - EEC-aktivistene - er desperate nok og har sikkert ingen skruper - om de tør slippe seg løs.

I spørsmålet om aktiv kamp - om politiske streiker - er enheten blant EEC-motstanderne av helt avgjørende betydning.

Det vil si at de fagorganiserte masser - uansett om de støtter Folkebevegelsen eller Arbeiderkomiteen - må finne fram til aksjonsenhet.

Et stort ansvar ligger på oss alle, men kanskje mest på oss fagorganiserte motstandere av EEC. Står vi sammen, kan ingen makt få Norge inn i EEC!

Konferansen i dag har oppfylt våre mest dristige forventninger.

2100 representanter har ialt deltatt på de 4 parallelle konferanser som har funnet sted i dag - 400 representanter på faglig konferanse og 250 representanter på helse- og sosialkonferansen, 700 på studentenes konferanse og 750 på skoleelevenes konferanse - de to første i Folkets Hus, de to siste på Blindern. Ialt 125 grupper har arbeidet hele dagen - diskusjonen har pågått i 7 timer, og det er fattet forpliktende vedtak om arbeidet framover.

Det viktigste vedtaket går ut på at arbeidet i den nærmeste framtid skal rettes inn mot en aksjonsdag mot "forlovelsespakten".

Lokale oppsummeringskonferanser vil bli holdt over hele østlandsområdet - tusener av nye EEC-motstandere vil bli informert.

En viktig ting å merke seg i forbindelse med konferansene er at en har fått fram en klar forståelse av at en aksjonsdag må bygges opp - det må spres informasjon om "forlovelsespakten" - om underskriftskampanje over hele østlandsområdet er første steg.

Konferansen er videre et mektig steg framover i oppbyggingen av arbeiderkomiteene.

Deltakerne på konferansene har slått fast at hver og en må arbeide mot EEC på sin arbeidsplass - det er hans første oppgave.

Kamerater!

De drøftinger som har funnet sted på konferansen og det resultat en er kommet fram til, gir grunnlaget for vår fortsatte kamp mot EEC.

Den annen del av konferansens arbeide står igjen, å sette ord om til handling!

Vi må skynde oss, tiden er knapp!

Sammen skal vi gå ut og reise det norske folket til motstand mot EEC - til kamp for folkets frihet og fedrelandets uavhengighet.

Når vi hører borgerpressa rase - når forhandlingene i Bryssel går endelig i stå - når folkets store masser rykker ut til aktiv kamp - da kan vi si med sikkerhet at dagens konferanse har vært helt vellykket!

Men skal vi nå det mål - krever det full innsats av oss alle!

Arbeid - enhet - kamp !

Fram til seier !

G. Vaagen (sign.)

Formann i Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid